

Gereedschap

‘O nee, ik heb een lekke band!’ Kim stapt van haar fiets. Teleurgesteld kijkt ze naar het achterwiel. Jasper stopt naast haar. ‘Gelukkig zijn we bijna thuis, dat laatste stukje lopen we wel,’ zegt hij. ‘Vanavond plakt papa je band wel weer.’

‘Dat is te laat! Ik zou vanmiddag bij Leonieke gaan spelen. Kan ik niet op jouw fiets?’ Jasper schudt zijn hoofd. ‘Ik moet ook weg.’ Hij denkt even na. ‘Misschien kan mama je band plakken?’ stelt hij voor. Dan schieten ze allebei in de lach. ‘Mama weet nog niet eens hoe ze een schroevendraaier vast moet houden,’ roept Kim. ‘Weet je wat? We plakken hem gewoon zelf!’ zegt Jasper dan. Kim fronst haar wenkbrauwen. ‘Kun jij dat?’

‘Natuurlijk! Ik heb het papa al zo vaak zien doen. Fluitje van een cent. Band eraf, gaatje zoeken, plakkertje erop, band weer terugdoen, oppompen en klaar is Kees.’ Kim is nog niet echt overtuigd, maar Jasper is helemaal enthousiast. Als ze thuiskomen, zet hij Kims fiets gelijk ondersteboven. ‘Zo, eerst maar het wiel eruit halen.’

‘Moet echt het hele wiel eruit?’ vraagt Kim. ‘Yep. Zoek jij de bandenplakspullen alvast op. Dit zitten in een wit doosje, in die kast daar.’ Jasper trekt de gereedschapskist open. Welke maat steeksleutel heeft hij nodig? 15? Of 17? Hij pakt ze allebei en past ze op de moer van de achteras. Nummer 17 past. Hij zet kracht. Oef, wat zit dat ding vast zeg! Zijn hoofd wordt rood van inspanning.

‘Lukt het niet, broertje?’ plaagt Kim. ‘Zal ik het even doen?’ ‘Echt niet!’ puft Jasper. Kim kijkt het even aan. Dan zegt ze droog: ‘Volgens mij draai je de verkeerde kant op.’ Jasper stopt met duwen en bestudeert de bout nog eens goed. ‘Zou het?’

‘Probeer maar,’ lacht Kim. En inderdaad, nu laat de moer gemakkelijk los. Kim lacht hem uit. ‘Jij wist toch precies hoe het moest?’

‘Foutje, kan gebeuren. Maar let op, nu heb ik het zo voor elkaar hoor!’ Kim zet het doosje plakspullen op de werkbank. ‘Kan ik nog iets doen?’ Jasper antwoordt niet. Hij schroeft de ene bout na de andere uit de fiets. Kim trekt een rimpel in haar voorhoofd. ‘Zeg Jasper... weet je zeker dat al die schroeven los moeten?’

‘Laat mij nou maar!’ mompelt Jasper. Hij wil niet toegeven dat hij ook twijfelt. ‘Waarom moet dat wiel er eigenlijk uit? Je kunt die buitenband toch ook wel zo loswippen?’

‘Papa haalde bij mijn fiets ook het wiel eruit,’ zegt hij. ‘Ja, maar dat was omdat je een hele nieuwe buitenband moest omdat die oude helemaal versleten was. Mijn band is alleen maar lek.’

Jasper kijkt peinzend naar alle losse onderdelen. ‘Eh... ja, misschien wel...’ Kim springt op en geeft hem de bandenwippers. ‘Hier, wip eerst die buitenband er maar af. Dan zoek ik het gaatje wel en dan kan jij al die dingen weer terugzetten. Maar hoe Kim ook probeert, ze krijgt de buitenband er niet af. Nadat Jasper alle moertjes weer heeft teruggezet, krijgt hij ineens een idee. ‘Wacht eens even, Kim!’ Hij voelt aan het ventiel. ‘Aha! Je ventiel zit een beetje los. Grote kans dat daardoor alle lucht uit je band is ontsnapt.’

Hij draait het ventiel vast en pompt dan de band op. Gespannen wachten ze een paar minuten. Dan knijpt Kim in de band. ‘Hij blijft keihard!’ Jasper steekt zijn hand in de lucht. ‘Ik zei toch dat we het best zelf konden! High five, zussie!’